

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IV. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primùm argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

vestri visiones videbunt. Sed & super servos meos & ancillas, in diebus illis, effundam spiritum meum. Et dabo prodigia in caelo & in terra, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, & Luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus & horribilis. Et erit omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit; quia in monte Sion, & in Jerusalem erit salvatio, sicut dixit Dominus. Inde manifesto prodierunt ista Sophonia: Dies ira, dies illa, dies tribulationis & angustiae, dies calamitatis & miseriae, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulae & turbidinis, dies tubae & clangoris super civitates munitas, & super Angelos excelsos. Indidem & illa Jeremiae: *Vae, quia magna dies illa, nec est similis ejus, tempusque tribulationis est Jacob, & ex ipso salvabitur.* Tum: *Tu ergo ne timeas, serve meus Jacob, ait Dominus, neque paveas Israel, quia ecce ego salvabo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captivitatis eorum, & revertetur Jacob, & quiescet, & cunctis affluet bonis, & non erit quem formidet.* Et haec Petri Apostoli in Actis: *Hoc est quod dictum est per prophetam Joel: Et erit in novissimis diebus, dicit Dominus, effundam de spiritu meo super omnem carnem: & prophetabunt filii vestri, & filiae vestrae, & juvenes vestri visiones videbunt, & Seniores vestri somnia somniabunt. Et quidem super servos meos & super ancillas meas, in diebus illis, effundam de spiritu meo, & prophetabunt: & dabo prodigia in caelo sursum, & signa in terra deorsum, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, & Luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus & manifestus. Et erit, omnis quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quae postrema verba a Paulo etiam relata sunt.*

Soph. 1. 11, 16.

Jer. 30. 7, 10.

Act. 2. 16, & seq.

Rom. 10. 11.

IV. Adversatur nobis Ebraeorum nonnullorum opinatio, Christianorum etiam quorundam calculo comprobata, qui Jorami regis Juda aequalem fuisse Joëlem putant hoc argumento, quod diram famem Judaeis instantem praedixerit; atque hanc ipsam famem esse aiunt, quae per septem annos Judaeam vexavit Jorami temporibus, quemadmodum narratur capite octavo libri quarti Regum. Ego vero res diversas perperam confundi aio: nam famem illam quae mortales hoc tempore afflixit, naturae vitio exortam esse certum est; quam vero penuriam annonae praedixit Joël, hostilium incurfionibus contractam esse constat.

Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.

V. Ad censuram quoque nostram revocandi sunt novitii quidam Scriptorum, Theodoretum sententiam persecuti, qui Joëlem Osee coævum statuit, uti re ipsa fuit; verum ea ducitur ratione, quam minime possum concoquere: paria quippe vaticinata ait utrumque, vastandam nimirum ab Assyriis & Babylonis Iraëliticam gentem, & in servitutem cogendam, & restituendam demum in libertatem. Quae sententia non rationibus expugnanda venit, sed sola libri Joëlis lectione, omniumque propemodum Interpretum suffragio obtinetur, cum disertis & saepius iteratis verbis designentur Hierosolyma, & regnum Juda; semel autem, ut videtur, Iraëlitica captivitas, idque obiter. Nam quid haec sibi volunt: *Periit sacrificium & libatio de domo Domini, luxerunt Sacerdotes ministri Domini.* Utri autem conveniunt Hierosolymae, an Samariae? Et ista: *Accingite vos, & plangite, Sacerdotes, ululate, ministri altaris: ingredi mini, cubate in sacco, ministri Dei mei: quoniam interiit in domo Dei vestri sacrificium & libatio. Sanctificate jejunium, vocate caetum, congregate senes, omnes habitatores terrae in domum Dei vestri.* Et mox: *Numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei vestri, latitia & exultatio?* Deinde: *Canite tuba in Sion, ululate in monte sancto meo.* Tum: *Canite tuba in Sion, sanctificate jejunium, vocate caetum, congregate populum, sanctificate ecclesiam.* Et statim: *Inter vestibulum & altare plorabunt Sacerdotes ministri Domini.* Nec multo post: *Et filii Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro. Praeterea: In monte Sion, & in Jerusalem erit salvatio.* Adde & istud: *Cum convertero captivitatem Juda & Jerusalem; congregabo omnes gentes, & deducam eas in vallem Josaphat. Et hoc quoque: Et filios Juda, & filios Jerusalem vendidistis filii Graecorum. Atque item illud: Consurgant & ascendant gentes in vallem Josaphat. Et id etiam: Dominus de Sion rugiet, & de Jerusalem dabit vocem suam. Item: Et scietis quia ego Dominus Deus vester, habitans in Sion monte sancto meo, & erit Jerusalem sancta. Deinde: Per omnes rivus Juda ibunt aquae, & fons de Domo Domini egredietur. Denique: *Judaea in aeternum habitabitur, & Jerusalem in generationem & generationem: & Dominus commorabitur in Sion.* Verius itaque Hieronymus: *Sanctus Joël apud Ebraeos post Osee ponitur: & sicut ibi sub nomine Ephraim ad decem tribus confertur vaticinium, quae vel Samaria, vel Iraël saepe memorantur: sic in hunc Prophetam omne quod dicitur, ad tribum Juda, & ad Jerusalem pertinere credendum est, & nullam omnino Iraëlis, id est decem tribuum in hoc fieri mentionem.**

Secundum argumentum. Theod. Praef. in Joël.

Joël. 1. 9.

Joël. 1. 13, 14.

Joël. 1. 16.

Joël. 2. 1, 15, 17, 21, 22.

Joël. 3. 1, 6, 12, 16, 17, 18, 20, 21.

Hier. in Joël. 1. 1.

